

VERENIGING

BESTUUR

Titelgevecht

Birgitte Maessen-Visch

Dermatoloog, Rijnstate Ziekenhuis, Velp en penningmeester van het NVDV bestuur

Zwaar op de hand was ik nooit, lichtzinnig zeker ook niet. Dan kan je geen penningmeester worden, maar wel lichtvoetig, ooit... Laat ik dit uitleggen. Decennialang was ik in mijn vrije tijd een dansliefhebber. Niet als toeschouwer, veilig weggedoken in het zachte pluche van een theaterstoel, maar actief. Op meerdere fronten zelfs, van jazzdans tot aan flamenco. De vrijheid en de expressieve kracht op de dansvloer zijn mij dierbaar, en als ik met een partner moest dansen, was dat voor mij een aantrekkelijke vorm van vrijheid in gebondenheid. Zoals ook arts en patiënt aan elkaar verbonden zijn. Pas enkele jaren geleden gaf ik het min of meer op. Waarom? Omdat ik mijzelf bij een flamencorepetitie terugvond tussen meiden van rond de 20 jaar. Figuurlijk viel ik toen, met een zacht plofje, in de befaamde generatiekloof.

NAAMSWIJZIGINGEN

Als je danst, heet je een danser en ben je een danser. Het maakt niet uit of je de dans professioneel uitvoert, of als liefhebber met vrienden. Je blijft danser. Die term is al eeuwenlang niet gewijzigd en dus overduidelijk. Hoe anders gaat dat in de maatschappij en in de geneeskunde. Het 'hoofd der school' heet nu 'directeur', de 'heiligymnast' van welker noemt zich nu 'fysiotherapeut', 'vrouwenartsen' ontpopten zich als 'gynaecologen' en op het visitekaartje van de voormalige 'zenuw- en zielsarts' staat nu 'psychiater'. En in de gemeente waar ik woon heet 'jeugdzorg' inmiddels 'jeugdhulp', zonder dat de zorgen er overigens minder van worden. Er lijkt wel een titelstrijd gaande, die soms binnen de politiek opduikt, en dan uitloopt op een breed uitgemeten titanenstrijd.

Op 19 november 2015 schreven landelijke kranten het volgende over dokters met een fantasietitel. 'PvdA en SP willen het voeren van fantasietitels in de zorg verbieden. Termen als natuurarts en cosmetisch arts zijn misleidend, vinden ze. Echte specialisten moeten volgens deze politieke partijen beter worden beschermd. Dat meldt de NOS. "Een patiënt heeft het recht te weten wie zijn dokter is en welke opleiding hij of zij heeft gehad", zegt Kamerlid

Bouwmeester van de PvdA. Nu worden er volgens haar titels gebruikt die een bepaalde bekwaamheid suggereren die er niet is. Specialismen in de zorg zijn niet beschermd. SP-Kamerlid Van Gerven, zelf opgeleid tot huisarts, geeft een voorbeeld: "Ik mag een openhartoperatie doen, als ik me daartoe in staat acht. Maar ik heb niet de specifieke opleiding van een hartchirurg." Hij wil al langer dat in de wet specifiek wordt vastgelegd wat een specialist precies mag. Daarmee wordt het ook strafbaar om een titel te gebruiken die geen wettelijke status heeft.' Ik moest grijnzen om dit bericht. Maar dat was ook een grijns met zorgelijke trekjes. Een maand geleden nog probeerde ik mijn lieve schoonmoeder uit te leggen wat het verschil is tussen een 'verpleegkundig specialist' en een 'specialistisch verpleegkundige'. Ze schudde haar grijze hoofd en mompelde slechts: "Kind, wat maken jullie het ingewikkeld. Vroeger had je alleen dokters en zusters." Ze had gelijk, de onoverzichtelijkheid binnen de gezondheidszorg neemt hand-over-hand toe.

HYGIËNISCH DENKEN

Vaak kiest een beroepsgroep zelf voor een naamswijziging. Neem de traditionele ziekenhuishygiënist, een term die de lading van het werk volledig dekt. De beroepsgroep vond vermoedelijk echter dat die naam te weinig status uitstraalde. Derhalve koos men eerst voor de term 'infectiepreventie-adviseur' en daarna voor 'coördinator infectiepreventie' (want een coördinator heeft meer zeggenschap en gezag dan een adviseur). Momenteel noemt men zich 'deskundige infectiepreventie'. Ik kan nu al reikhalzend uitzien naar de functiebenaming die men over een paar jaar verzint.

Er is een rode draad aan te wijzen in alle wijzigingen qua functiebenaming: alles is gericht op opwaardering van een functie. Die moet deskundigheid uitstralen, gezaghebbend zijn, liefst zo breed mogelijk, en passen bij de tijdgeest en het politiek correcte denken van deze tijd (daarom is 'preventie' zo in zwang).

En de dermatoloog? Die titel is beschermd, gelukkig. Maar toch behoort de dermatoloog tot de meest bedreigde diersoorten in specialistenland. Daarbij ga ik ervan uit dat een algemeen chirurg in de zorg voor zijn patiënten geen last heeft van concurrentie van een boomchirurg. Hoe anders ligt dat voor

dermatologen. Dat heeft alles te maken met het woordje 'huid' waaraan men, naar geloven, iets kan toevoegen. Zo kunnen we niets doen tegen termen als huidanalist, huiddeskundige, huidkliniek, huidprofessional, huidverzorger, huidcentrum, huidtherapeut, huidspecialist en huidzorgverlener. Al die tegen de dermatologie aan schurkende beroepen stellen ook nog eens hun eigen 'diagnose', een woord dat zwaar aan inflatie onderhevig is (maar daar kom ik, op een andere plek, nog op terug). Zelfs het bijvoeglijk naamwoord 'dermatologisch' biedt nauwelijks wettelijke bescherming want vrijwel iedereen kan schermen met uitdrukkingen als 'dermatologische kennis' of 'dermatologisch getest'. Kunnen we ons hiertegen verzetten? Ja, maar echt verweren, dat zal niet lukken. Het enige dat we kunnen doen, is het leveren van medisch specialistische zorg van hoge kwaliteit, plus het positioneren van de dermatoloog als enige orgaanspecialist voor de huid.

Oeps, 'orgaanspecialist' is natuurlijk ook geen beschermde titel.

DRIEGESPREK

Laatst zaten we met drie generaties vrouwen bijeen. Ik zelf, mijn schoonmoeder, en mijn krasse grootmoeder. Naast allerlei verschillen tussen ons, zijn er ook een paar overeenkomsten. Zo delen we alle drie een behoorlijke afkeer van schoonmaken. We zien dat als het morsen van tijd. Daarom hadden c.q. hebben we hulp ingeschakeld. Maar waar mijn grootmoeder een 'poetsjuffrouw' had, leunde mijn schoonmoeder op een 'werkster' die nadien 'huishoudelijke hulp' genoemd wilde worden, waarbij ik het voorrecht heb te beschikken over een 'interieurverzorgster'. Wat zal de volgende stap zijn? Ik gok op 'private hygiëne coördinator'.